

РЕШЕНИЕ

№ 32030

гр. София, 13.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **6634** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от Н. М. В., депозирана чрез пълномощника М. В., срещу отказ на Агенция по вписванията, обективизиран в писмо изх. № 66-00-1007/ 24. 04. 2026 г., постановен по молба с рег. № 66-00-1007/20. 04. 2026 г.

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспорвания акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание оспорващото лице се представлява от М. В., който поддържа жалбата.

Ответникът – Агенция по вписванията, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Административен съд - София град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

На 20. 04. 2026 г. Н. М. В. е подала до Директора на Агенция по вписванията молба, с която на основание разпоредбите на ЗЗЛД Е поискала справка за всички лица (физически и юридически) и структури (общински и държавни), които са искали и са получили справки с отдалечен достъп за имотното ѝ състояние или в други служби по вписания през последните 3 години. Посочила е, че желае справката да получи на гише.

По повод молбата на жалбоподателката е издадено процесното писмо с изх. № 66-00-1007/24. 04. 2026 г., в което същата е уведомена, че Агенция по вписванията извършва справка по данни за физическо/юридическо лице за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписвания - [населено място] за определен период от време по персонална партида. Писмото е получено на

24. 04. 2026 г. от пълномощника на жалбоподателката.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок и от лице, което има правен интерес от обжалването. Писмото се явява отговор на подадена молба за предоставяне на конкретна информация, но информацията не е представена, с което не е удовлетворено направеното искане. В оспореното писмо липсва указание пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване, поради което е приложима разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК. Процесното писмо е получено на 24. 04. 2026 г., а жалбата е подадена на 30. 04. 2026 г., поради което същата е депозирана в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните аргументи:

Административното производство е започнало по молба от 20. 04. 2026 г., подадена до директора на АВ, с която на основание ЗЗЛД е поискано предоставяне на справка за всички лица (физически и юридически) и структури (общински и държавни), които са искали и са получили справки с отдалечен достъп за имотното състояние на жалбоподателката или в други служби по вписания през последните 3 години. Съгласно чл. 54, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, освен информацията по ал. 1, по искане на субекта на данни или по своя инициатива администраторът предоставя на субекта на данните, в конкретни случаи и с цел да му се даде възможност да упражни правата си, следната допълнителна информация, когато е приложимо, получателите или категориите получатели на личните данни, включително в трети държави или международни организации;

По така направеното искане е постановено процесното писмо с изх. № 66-00-1007/24. 04. 2026 г., издадено от и.ф. регионален директор на РД С. при Агенция по вписванията, в което не е предоставена исканата с молбата информация, както и липсват мотиви, от които да се установят причините, поради които искането не е удовлетворено.

Не се оспорва от страните по делото, че жалбоподателката е субект на обработване на лични данни от Агенцията по вписванията. Поради това като субект на това обработване има право на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл. 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Правата а субекта на данните, свързани с тяхната обработка са посочени в чл. 15 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 55, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от ЗЗЛД субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако това е така, да получи достъп до тях, както и информация за обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 3 – 5 и ал. 2, т. 1 – 3 от ЗЗЛД, обработваните категории лични данни, личните данни, които са в процес на обработване, и всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна.

Според чл. 53, ал. 3 ЗЗЛД администраторът отговаря на искането на субекта на данни или го информира писмено за действията, предприети във връзка с неговото искане, в срок до два месеца от получаване на искането. Срокът може да се удължи с още един месец, когато това се налага заради сложността или броя на исканията. Поради това за ответника, като администратор на лични данни, съществува нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от него искане, което следва и от разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Съгласно чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това

обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

С Разпореждане № 22673/ 05. 06. 2026 г. съдът е указал на ответника да представи доказателства за надлежно упълномощаване на лицето, подписало оспорения отказ. До приключване на съдебното дирене, както и към настоящия момент не са представени доказателства за компетентност на лицето, подписало процесното писмо – А. С. - и.ф. регионален директор на РД С. при Агенция по вписванията, което води до извод за липса на компетентност на издателя на оспореното писмо да се произнася по искания, направени по реда на ЗЗЛД.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

След прогласяване на нищожността на оспорения акт, преписката следва да бъде изпратена на АВ в качеството ѝ на администратор на лични данни, съгласно чл. 4, т. 7 от Общ регламент относно защитата на данните. При новото разглеждане на подадената молба от 20. 04. 2026 г. АВ следва да прецени съответствието на направеното искане с разпоредбите на Закона за защита на личните данни, респективно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), т. е. с подаване на молбата упражнява ли жалбоподателката правото си на достъп по чл. 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 и попада ли искането ѝ под обхвата на ЗЗЛД и Общия регламент.

Съгласно чл. 37в, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД заявлението, чрез което субектът на данни упражнява правата си по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, следва да съдържа описание на искането. То трябва да е достатъчно ясно, точно и разбираемо, за да бъде възможно за администратора на лични данни да предприеме необходимите и подходящи мерки с оглед изпълнение на насрещното на правото на субекта на данни задължение за предоставяне на съответната информация и/или достъп до данни.

За пълнота съдът обръща внимание, че следва да бъде съобразен чл. 4, параграф 1 от Регламент 2016/679, според който "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Както и чл. 4, параграф 2 от Регламент 2016/679, "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съответно параграф 3 от същия член предвижда, че "ограничаване на обработването" означава маркиране на съхранявани лични данни с цел ограничаване на обработването им в бъдеще.

След преценката за съответствие на направеното искане с разпоредбите на Закона за защита на

личните данни и Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът на лични данни дължи мотивирано произнасяне по предоставянето или не на исканите данни, съобразно изискванията чл. 37а от ЗЗЛД. Съгласно чл. 37а, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни искове. В случай на отказ да предостави информацията, следва да изложи ясни и конкретни мотиви и правни основания за това. В случай, че искането не попада под забраните на чл. 37а от ЗЗЛД, органът следва да предостави копие на исканите документи.

Произнасянето на администратора на лични данни следва да бъде съобразено и с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, съгласно която законодателят въвежда изискване за форма на акта и той следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му, т. е. да бъде мотивиран. От нормативно установеното изискване за мотивиране на акта се налага изводът, че администраторът на лични данни при произнасянето си следва да изложи конкретни съображения за издаване на акта – както фактически, така и правни. Посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на администратора на лични данни са предпоставка, обуславяща както възможността за упражняване на контрол за законосъобразност върху същия, така и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. Изискването за мотивиране на акта е насочено към стриктно посочване на фактическите основания, и съпоставянето им с правните основания, от които административният орган/администраторът на лични данни черпи правомощието си да го издаде.

Доколкото, въпреки дадените от съда указания, в конкретния случай не са представени доказателства, че Изпълнителният директор е упълномощил и.д. Регионален директор на РД С. да издава актове по ЗЗЛД, съдът приема, че липсва компетентност на издателя на оспорвания акт, поради което обжалваното писмо е нищожно. Ето защо следва да бъде прогласена нищожността на обжалвания акт, като преписката се изпрати на Агенция по вписванията за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

По посочените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд - София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на писмо с изх. № 66-00-1007/24. 04. 2026 г., издадено от и.ф. регионален директор на РД С. при Агенция по вписванията, постановено по молба с рег. № 66-00-1007/20. 04. 2026 г. от Н. М. В..

ИЗПРАЩА преписката на Агенция по вписванията преписката, образувана по молба с рег. № 66-00-1007/20.04.2026г., подадена от Н. М. В. за произнасяне в 14-дневен срок, съобразно дадените указания на съда.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в

14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.
ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: